

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های حریم انسان در فضا (از دیدگاه ادوارد هال)

محل انتشار:

کنفرانس سالانه علمی - تخصصی عمران، معماری، شهرسازی و علوم جغرافیا در ایران باستان و معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شهرزاد قوامی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

محمدرضا پورزرگر - دکترای معماری، پلی تکنیک دانشگاه میلان، ایتالیا

خلاصه مقاله:

انسان در فضا و محیط پیرامون خود دارای حریم های خاصی است که توسط جداره ها و تعیین روابط آنها را می توان از همدیگر تفکیک نمود. حال اگر بر اهمیت این حریم ها و نگرش از منظر انسان بخواهیم بپردازیم، طراحی معماری به نوعی مطلوب برای استفاده فرد در کالبد زندگی خواهد شد. این حریم ها موجب افزایش امنیت و نیز ارتقاء تعاملات اجتماعی خواهد شد. بر اساس درک قلمروهای انسانی می توان به ارتقاء استانداردهای کالبدیهای انسانی جهت افزایش میزان تعاملات و امنیت اجتماعی تفکری معمارانه نمود. انسان در هر فضایی دارای حریم شخصی می باشد، که با توجه به این قضیه فضای مطلوب برای انسان در حریم های فردی با ارتقاء محیط نسبت به ایجاد فضاهای امن و حس خلوت در عین جمعی بودن کالبد ضرورت مورد توجه این تحقیق به شمار می آید. پژوهش فوق با روش تحقیق توصیفی- تحلیلی در مرحله اول و بررسی متون نظری و نظریه ادوارد هال در زمینه قلمروهای انسانی خواهد بود. در نتیجه تحلیل های بدست آمده حاصل این است که مفاهیم ذهنی نشان می دهند که دسترسی، توزیع مناسب فضا بر حسب حریم های شخصی و نیز طراحی کالبدی مطلوب برای شاخصه امنیت می تواند فضاهای جمعی را به مطلوبیت برسانند. هدف پژوهش فوق بر این مبنا است که ادراک انسانی در جهت قلمرو و حفظ امنیت در محیط زندگی را به کیفیتی مطلوب بر اساس رویکرد اختیارگرایی (انتخاب فرد بر اساس ادراک محیط) باشد و حذف جبرگرایی در حیطه نداشتن حق انتخاب های بهتر برای محیط های انسانی می باشد.

کلمات کلیدی:

حریم انسانی، طراحی معماری، اختیارگرایی، جبرگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/521182>

